

- 12) Is het bij de toewijzing van kosteloze emissierechten voor het verbruik van warmte verenigbaar met de emissiehandelsrichtlijn en de richtsnoeren nrs. 2 en 6 dat bij de beoordeling rekening wordt gehouden met de warmtebron waaruit de verbruikte warmte voortkomt?
- 13) Is besluit 2013/448/EU van de Commissie ongeldig en in strijd met artikel 290 VWEU en artikel 10 bis, leden 1 en 5, van de emissiehandelsrichtlijn, gelet op het feit dat het de berekeningsmethode van artikel 10 bis, lid 5, [eerste] alinea, onder a) en b), van de emissiehandelsrichtlijn wijzigt door emissies die ontstaan door verbranding van restgassen en warmtekrachtkoppeling uit te sluiten van de grondslag voor de berekening, hoewel de kosteloze toewijzing van emissierechten daarvoor wordt toegestaan op grond van artikel 10 bis, leden 1 en 4, van de emissiehandelsrichtlijn en besluit 2011/278/EU van de Commissie?
- 14) Moet meetbare warmte in de vorm van stoom van een ETS-installatie die wordt geleverd aan een stoomnet met meerdere stoomverbruikers, waarvan minstens één een niet-ETS-installatie is, worden geacht een warmtebenchmarksubinstallatie te vormen als bedoeld in artikel 3, onder c), van besluit 2011/278/EU van de Commissie?
- 15) Is het voor het antwoord op vraag 14 van belang
- a) of het stoomnet eigendom is van de grootste stoomverbruiker binnen het net en die verbruiker een ETS-installatie is,
  - b) welk deel van de totale levering van warmte aan het stoomnet wordt verbruikt door de grootste stoomverbruiker,
  - c) hoeveel leveranciers onderscheidenlijk verbruikers van stoom er binnen het stoomnet zijn,
  - d) of het onzeker is wie de meetbare warmte heeft opgewekt die de onderscheiden stoomverbruikers afnemen, en ten slotte
  - e) of de verdeling van het stoomverbruik binnen het net aldus zou kunnen veranderen dat er meer stoomverbruikers bijkomen die niet-ETS-installaties zijn of dat het verbruik van bestaande niet-ETS-installaties toeneemt
- 16) Indien het antwoord op vraag 14 afhangt van de omstandigheden van het individuele geval, aan welke omstandigheden dient dan belang te worden gehecht?

⁽¹⁾ Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275, blz. 32).

⁽²⁾ Besluit van de Commissie van 5 september 2013 betreffende nationale uitvoeringsmaatregelen voor de voorlopige kosteloze toewijzing van broeikasgasemissierechten overeenkomstig artikel 11, lid 3, van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 240, blz. 27).

⁽³⁾ Besluit van de Commissie van 27 april 2011 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB L 130, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Augstākā tiesa (Letland) op 22 april 2015

— **Aleksei Petruhhin**

(Zaak C-182/15)

(2015/C 205/31)

Proceetaal: Lets

Verwijzende rechter

Augstākā tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Aleksei Petruhin

Andere partij: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 18, eerste alinea, en 21, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat bij uitlevering, op grond van een tussen een lidstaat en een derde land gesloten uitleveringsverdrag, van een onderdaan van een lidstaat van de Europese Unie aan een land dat geen lid is van de Europese Unie, hetzelfde beschermingsniveau moet worden geboden als aan een onderdaan van de betrokken lidstaat?
- 2) Moet in dergelijke omstandigheden de rechterlijke instantie van de lidstaat die om uitlevering is verzocht de uitleveringsvoorwaarden toepassen die gelden in de lidstaat van de Europese Unie waarvan de uit te leveren persoon onderdaan is of waar hij zijn gewone verblijfplaats heeft?
- 3) Indien de uitlevering moet plaatsvinden zonder dat er rekening wordt gehouden met het specifieke beschermingsniveau waarin is voorzien voor de onderdanen van de staat die om uitlevering is verzocht, moet de lidstaat die om uitlevering is verzocht dan nagaan of is voldaan aan de bij artikel 19 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geboden waarborgen, te weten dat niemand mag worden uitgeleverd aan een staat waarin een ernstig risico bestaat dat hij aan de doodstraf, aan folteringen of aan andere onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen wordt onderworpen? Kan dergelijke beoordeling worden beperkt tot de vaststelling dat de staat die om uitlevering verzoekt, partij is bij het Verdrag tegen foltering of moet de feitelijke situatie worden nagegaan, rekening houdende met de evaluatie van die staat door de instanties van de Raad van Europa?

Hogere voorziening ingesteld op 27 april 2015 door Tarif Akhras tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 12 februari 2015 in zaak T-579/11, Tarif Akhras/Raad van de Europese Unie

(Zaak C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirant: Tarif Akhras (vertegenwoordigers: S. Millar, S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt QC, R. Blakeley, Barrister)

Andere partijen in de procedure: Raad van de Europese Unie, Europese Commissie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 12 februari 2015 in zaak T-579/11, Tarif Akhras/Raad van de Europese Unie, gedeeltelijk vernietigen;
- de in zaak T-579/11 bestreden maatregelen van 23 maart 2012 en later nietig verklaren, voor zover zij rekwirant betreffen;
- de Raad verwijzen in de kosten van de hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert rekwirant twee middelen aan.

In de eerste plaats heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de Raad zich kon baseren op de aanname dat rekwirant baat had bij en/of steun verleende aan het regime en heeft het Gerecht niet het juiste criterium toegepast, namelijk of de vastgestelde feiten voldoende specifieke, nauwkeurige en coherente aanwijzingen opleverden dat rekwirant baat had bij en/of steun heeft verleend aan het regime.